

DBD Exam Project

(Andreas Zoega Vesterborg Vikke)
cph-av105

(Asger Hermind Sørensen)
cph-as466

(Martin Eli Frederiksen)
cph-mf237

(William Sehested Huusfeldt)
cph-wh106

Juni 2021

1 Indledning

I dette projekt har vi forsøgt at gengive Netflixs databasestruktur ud fra de givne databaser fra undervisningen. Vi har valgt at bruge de fire database PostgreSQL, Neo4j, Redis og Hbase til datahåndtering. Desuden har vi lavet et API i .NET C#, så det er muligt at lave requests til de fire databaser.

Indhold

1	Indledning	2
2	How To Run	3
3	REST API	4
4	CAP teorien	5
5	Neo4j	6
6	PostgreSQL	8
7	HBASE	9
8	Redis	11
	Litteratur	12

2 How To Run

Applikationen er lavet som en docker-composefil for at gøre det nemmere og mere robust at køre. Det første der skal gøres, er at sætte, hvor meget RAM og CPU containerne må bruge. Dette gøres ved at åbne “docker-compose.yml” og sætte “mem_limit” og “cpus” under “x-shared-limit”. Disse tal bliver sat én gang, men bliver brugt til alle 12 container, der bliver opsat.

```
mem_limit = 512m
cpus = 0.5
```

$$512 * 12 / 1024 = 6\text{gb memory}$$
$$0.5 * 12 = 6\text{ CPU}$$

Efter at have opsat limits kan applikationen startes ved at køre følgende kommando:

```
docker-compose up
```

‘Vigtig at have bindestreg mellem docker og compose, for at gøre brug af de satte limits.’

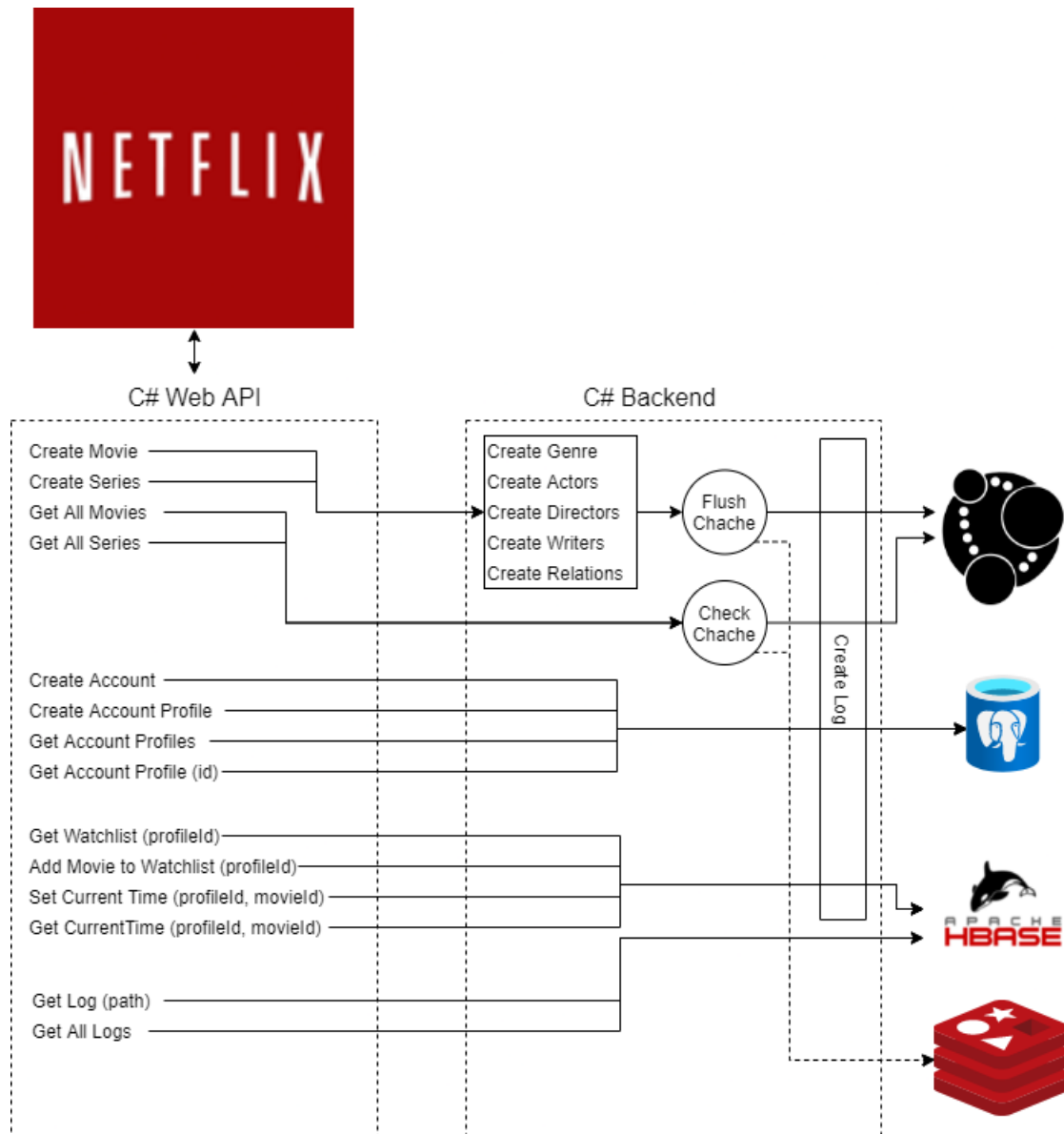
Selve applikationen vil tage noget tid at køre (omkring 5-10 minutter afhængig af, hvor mange ressourcer du har allokeret i step 1). Beskeden “All Databases is up and running...” betyder, at alle container kører og at REST API’et har forbindelse til dem. Herfra kan du åbne din browser og navigere til: <http://localhost:8000/swagger> Her vil der blive fremvist et Swagger API med alle de kald, der er opsat. I næste afsnit REST API kan du se, hvor de forskellige endpoints fører dig hen og hvilke databaser de snakker med.

3 REST API

Vores API består af 3 dele:

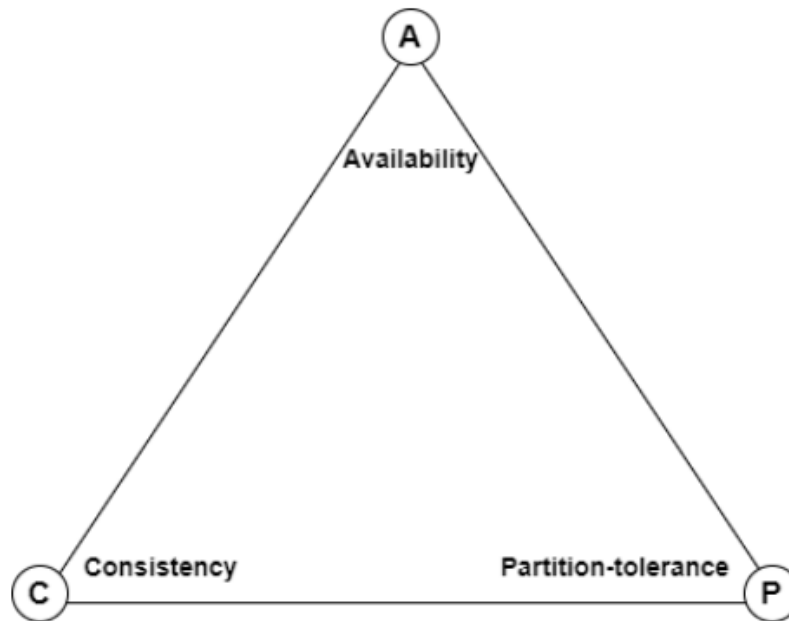
- Controllers der opsætter REST endpoints og konverterer data fra URLencoded / JSON til C# objekter.
- Services' der connecter til de forskellige databaser, og omskriver dataen til queries.
- Et databaselag bestående af 4 databaser som er opsat i cluster, hvis muligt.

På figur 1 har vi modelleret REST API'et med alle controllerens endpoints helt til venstre efterfulgt af alle services', som håndterer dataen og sender det til den rigtige database. Alle endpoints går igennem "Create Log" servicen, som skriver til HBase med undtagelse af log controllerens egne endpoints. Udover log services har vi også en cache service, som består af 2 dele; en der henter en cache, hvis den findes og en der flusher cachen når en ny film eller serie, bliver lavet.

Figur 1: REST API Model

4 CAP teorien

Figur 2: CAP teorien

I snakken om databaser anses CAP-theorem som værende en af de fundamentale teorier, og er særligt brugt i beslutningsprocessen om, hvilke databaser der skal tages i brug. Teorien blev præsenteret i 2000 af Eric Brewer[1], der siger at et distribueret system, kun kan opfylde to ud af tre garantier. De tre garantier, som kan ses på figur 2, består af:

- **C:** Konsistent: Hver forespørgsel modtager altid et svar med det nyeste data eller en fejlmeddelelse.
- **A:** Tilgængelighed: Hvert request modtager et validt svar uden garanti for, at det er det seneste data.
- **P:** Partitionstolerance: Systemet skal kunne fortsætte med at fungere på trods af kommunikationsammenbrud mellem noderne i systemet.

Ifølge logikken bag teorien kan et databasesystem ikke opfylde alle tre garantier, hvilket medfører at en database må gå på kompromis med en garanti. En database kan derfor enten være AC, AP eller CP. Hver har sine fordele og ulemper, som bør tages til eftertanke. CAP-teorien bliver ofte refereret til sammen med ACID og BASE, som er databasemodeller, der fundamentalt betegner, hvordan en database håndterer begrænsningerne af CAP. Eksempelvis vil SQL databaser og graph databaser ifølge teorien som udgangspunkt opfylde tilgængelighed og konsistent garantierne, hvilket gør dem ACID compatible. Dermed er dataen højt tilgængelig og sikret, at det er det nyeste data. Ligeledes betyder dette at partitionstolerance, ikke kan opfyldes.

5 Neo4j

CAP: CA - Konsistent med en høj tilgængelighed (ACID kompatibel)

Neo4j er en NoSQL databasetype, mere specifikt er det en graph database. Sammen med andre NoSQL databaser kan denne skaleres horisontalt [3], og har en semi-struktureret datastruktur, der blandt andet gør det muligt at lagre forskellige formater af data. Graph databaser er pr. design lavet til data med store mængder af relationer, hvorfor det var oplagt at benytte sig af neo4j til lagring af information på og relationer mellem film, serier, skuespillere, forfattere osv. eftersom al dette data, deler mange relationer indbyrdes, eksempelvis har skuespillere relationer til de film og serier de medvirker i. En anden fordel ved Neo4J er dens fleksibilitet vedr. dataformatet, hvilket på sigt kan ændre sig alt efter behov. Neo4J og graph databaser bruges dog ikke til at lagre selve mediet, men man kan derimod have en attribut på en node i Neo4J, der peger mod mediefilen [2].

Til databasen er der udviklet to datamodeller: en for film og en for serier. Der er ikke udviklet datamodeller til skuespillere, instruktører eller manuskriptforfattere, da det er relationen mellem dem og filmen/serien, der er vigtig. De to datamodeller kan ses på listing 1 og 2:

```
1      public class MovieModel {
2          public string Title { get; set; }
3          public string ReleaseYear { get; set; }
4          public string Description { get; set; }
5          public string genre { get; set; }
6          public List<string> actors {get; set;}
7          public List<string> directors {get; set;}
8          public List<string> writers {get; set;}
9      }
10
```

Listing 1: C# MovieModel Class

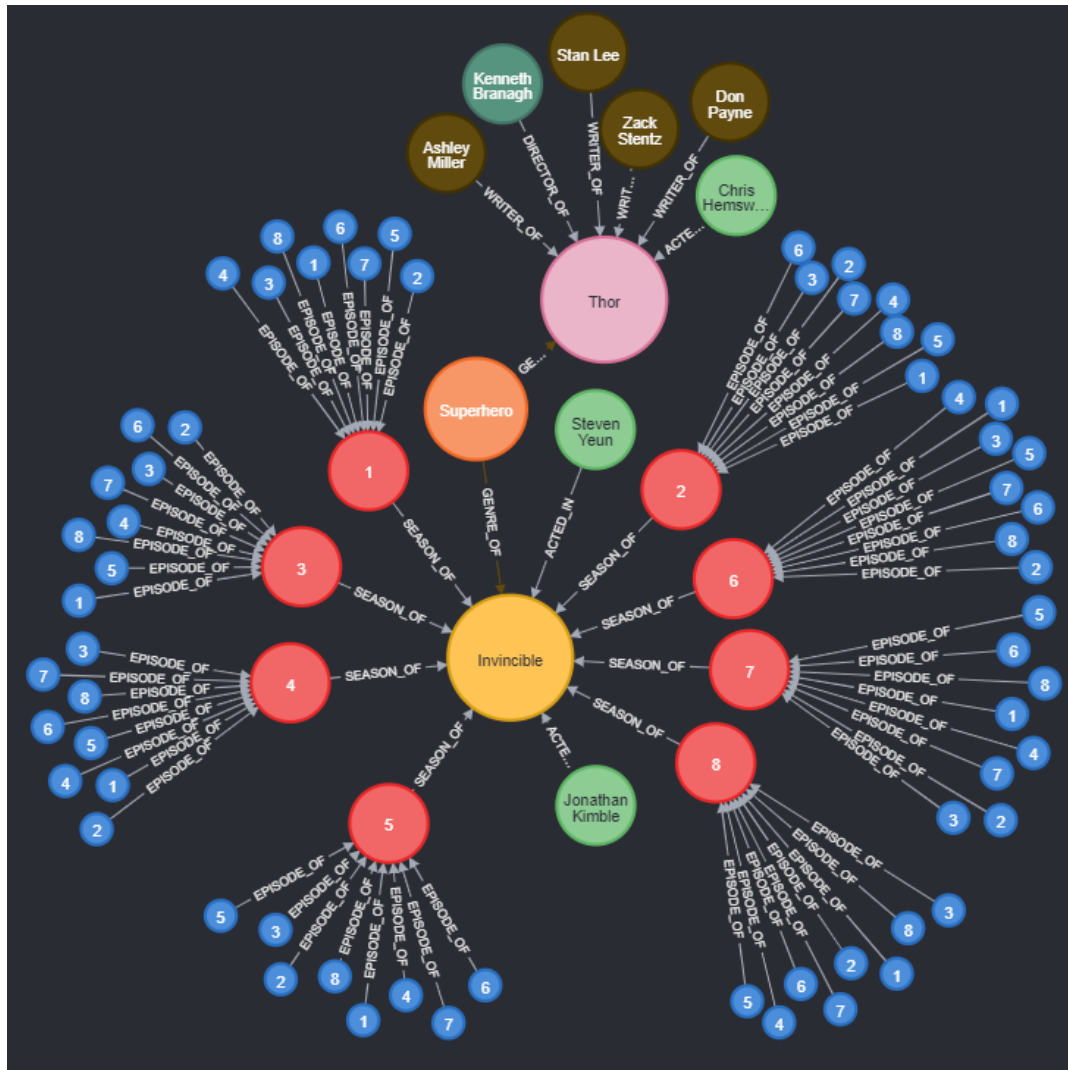
```
1      public class SeriesModel {
2          public string Title { get; set; }
3          public string ReleaseYear { get; set; }
4          public string Description { get; set; }
5          public string genre { get; set; }
6          public List<string> actors {get; set;}
7          public List<string> directors {get; set;}
8          public List<string> writers {get; set;}
9          public int seasons {get; set;}
10     }
11
```

Listing 2: C# Seriesodel Class

De to modeller ligner til forveksling hinanden meget, men seriemodellen afviger fra MovieModel ved at have en 'seasons' attribut, der viser hvor mange sæsoner den respektive serie har. Hver serie og film node i databasen, består af attributterne title, ReleaseYear, Description og Genre, hvor serier også har Seasons. For actors, directors, writers og genre, så er disse ikke attributter direkte på noden, men derimod en node for sig selv, hvor den specifikke serie eller film har en relation til.

*(195) Series(3) Movie(3) Director(3) Writer(4) Actor(8) Genre(3) Season(19) Episode(152)

For at gøre det nemmere at gennemskue den data der ligger i neo4j, kan noderne inddeles efter en farvekode og størrelse. Mere relevante og overordnede noder som genre, film og serier bliver større, mens underordnede noder som episoder bliver små.

På figur 4 ses et udsnit af neo4j databasen med en enkelt film og serie samt deres tilhørende børne-noder, der er inddelt efter farve, som ses på figur 3. Film og serier der bliver oprettet, bliver knyttet til en genre og derefter knyttes medvirkende til en film/serie. En serie har derudover relationer til sæsoner og disse sæsoner en relation til episoder. Jo længere væk fra forældre-noden en node er, jo mindre bliver den. Fordelen ved neo4j er, at man let kan lave søgninger på disse relationer og således hurtigt kan få informationer af interesse frem. Dermed bliver det muligt at kunne søge på film og serier efter genre, skuespiller mm. på en hurtig og intuitiv måde.

6 PostgreSQL

CAP: CA - Konsistent med en høj tilgængelighed (ACID kompatibel)

PostgreSQL - som også bliver kaldt Postgres - er et open-source objekt-relationelt databasesystem, der blev startet på University of California, Berkeley [4]. Postgres er kendt for deres pålidelighed og dataintegritet, der gør det et ekseptionelt valg til at opbevare kundedata. Postgres har udover deres mange features også været ACID-kompatibel siden 2001, hvilken er vigtigt, når der er at gøre med kundedata. Postgres skriver ydermere på deres hjemmeside:

”PostgreSQL has been proven to be highly scalable both in the sheer quantity of data it can manage and in the number of concurrent users it can accommodate.- PostgreSQL[4]

På Netflix er der pr. account også x antal profiler, som hver har deres mængde forskellig data. Vi har valgt at gemme disse profiler sammen med accounten i Postgres, så vi ved at lave en relation kan hente alle profiler for en specifik account. På listing 3 og 4 nedenfor kan de to SQL create scripts ses. Account har en primary key, der bliver automatisk inkrementeret, som vi i profiles kan bruge til at lave en foreign key. På denne måde vil hver profil være knyttet til en account.

```
1      CREATE TABLE IF NOT EXISTS accounts (  
2          account_id INT GENERATED ALWAYS AS IDENTITY,  
3          email varchar(255) UNIQUE NOT NULL,  
4          password varchar(200) NOT NULL,  
5          firstname varchar(50) NOT NULL,  
6          lastname varchar(50) NOT NULL,  
7          PRIMARY KEY(account_id)  
8      );  
9
```

Listing 3: Logs HBASE Model

```
1      CREATE TABLE IF NOT EXISTS profiles (  
2          profile_id INT GENERATED ALWAYS AS IDENTITY,  
3          account_id INT NOT NULL,  
4          name varchar(50) NOT NULL,  
5          age int NOT NULL,  
6          PRIMARY KEY(profile_id),  
7          CONSTRAINT fk_account  
8              FOREIGN KEY(account_id)  
9              REFERENCES accounts(account_id)  
10     );  
11
```

Listing 4: Logs HBASE Model

7 HBASE

CAP: CP - Konsistent med en høj partitions tolerance

HBase er en kolonneorienteret database, som er bygget ovenpå Hadoops File Systems(HDFS). Det er et open-source projekt og da der er tale om en nosql database, er det muligt at skalere databasen horisontalt. HBases datamodel er baseret på Google's "big table", der er designet til at give en hurtig adgang til store mængder struktureret data og samtidig udnytte HBase HDFS' fejltolerance. Desuden er HBase en del af Hadoops ecosystem, der udbyder real-time adgang til læsning og skrivning af data til HDFS. Det er muligt at gemme data direkte i HDFS eller gennem HBase, men for at kunne læse data fra HDFS, skal det gå igennem HBase. I vores projekt har vi valgt at bruge HBase til at gemme den data, der beskriver, hvor langt en bruger er kommet med en given film eller serie.

```
watchlist
  <profile id>
    <movie/series id>:type = <type>
    <movie/series id>:timestamp = <timestamp>
    <movie/series id>:season_id = <season id>
    <movie/series id>:episode_id = <episode id>

watchlist
1234
  5:type = movie
  5:timestamp = 1600
  2:type = series
  2:timestamp = 1200
  2:season_id = 3
  2:episode_id = 2
1235
  5:type = movie
  5:timestamp = 45000
  4:type = movie
  4:timestamp = 200
```

Listing 5: Watchlist HBASE Model

Det fremgår på listing 5, at vi har en overordnet tabel kaldet watchlist. I denne tabel gemmer vi profil id'et som vores række nøgle efterfulgt af id'et på den pågældende film eller serie. Derudover gemmer vi også, hvilken type materiale der er tale om - altså film eller serie - samt et timestamp i sekunder på, hvor langt denne profil er kommet med den givne film eller serie. Hvis der er tale om en serie gemmer vi samtidig id'et på afsnittet, der er tale om og id'et på, hvilken sæson vi finder afsnittet i. På listing 5 fremgår der også et eksempel på en profil med id 1234, hvor det tydeligt ses at denne profil har set noget af en film med id 5 og har timestampet 1600 sekunder. Det fremgår også at samme profil er i gang med at se en serie, der har id 2, hvor der er tale om det 2. afsnit i den 3. sæson og afsnittet har så et timestamp på 1200 sekunder. På listing 5 ses ydermere endnu en profil, der er i gang med at se to film med hhv. id 4 og 5.

Udover at gemme en "liste" i HBase over, hvor langt hver profil er kommet med diverse film og serier, gemmer vi også en "liste" af logs.

```

log
  <http_method>
    <path>:<epoc_timestamp> = <data>

log
  GET
    /api/Account/get:1621847222436 = {Id: 1}
    /api/Account/get:1621847222435 = {Id: 5}
    /api/Account/get/all:1621847222436 = {}
  POST
    /api/Account/create:1621847222478 = {JSON DATA}
    /api/Account/create:1621847222578 = {JSON DATA}
    /api/Account/create:1621847222443 = {JSON DATA}

```

Listing 6: Logs HBASE Model

På listing 6 ser vi en tabel med navnet log, der har en http-metode som række nøgle efterfulgt af vejen, der er brugt til http-metoden som familie id samt et timestamp skrevet som unix timestamp med tilhørende json data. På listing 6 fremgår der også to eksempler af tabellen log, hvor der i det første eksempel er blevet kaldet en get metode på /api/Account/get med et tilhørende unix timestamp og json data (i dette tilfælde er json dataen det id på den film eller serie, brugeren ønsker at se). Det andet eksempel er en række post metoder, som skal symbolisere brugeroprettelser, hvor json dataen indeholder de nødvendige oplysninger for at oprette en bruger.

8 Redis

CAP: CP - Konsistent med en høj partitions tolerance

Redis er en open-source, in-memory, key-value database. Redis understøtter forskellige abstrakte data-strukturer, men i vores tilfælde gør vi kun brug af strenge. Det er oplagt at bruge Redis til at håndtere meget data, da det er en in-memory database. Hvis vi tænker på en bruger, der gerne vil se en specifik film på Netflix, kræver det ikke så meget for databasen at læse det data, der tilhører den specifikke film. Hvis vi så i stedet tænker på at en bruger gerne vil se en liste af alle film, kræver det mere at læse al den data, der tilhører alle film og hvis vi så i stedet tænker på 1.000.000 brugere gerne vil læse al den data, der tilhører alle film, begynder det at tage tid. I dette projekt har vi derfor valgt at bruge Redis til at løse lige præcis dette problem.

```
cache:<cache_type>#<genre ifexists> = <json data>

cache:Movie = {JSON DATA}
cache:MovieByGenre#Fantasy = {JSON DATA}
cache:Series = {JSON DATA}
cache:SeriesByGenre#Fantasy = {JSON DATA}
```

Listing 7: Logs HBASE Model

På listing 7 fremgår det at vi i Redis bruger *cache:cache typen* og evt. en genre, hvis denne findes som vores nøgle og json data, som vores værdi. Json data er i dette tilfælde al den data, der er tilhørende de film eller serier, som brugeren beder om at få en liste af. På listing 7 fremgår der også et par eksempler så, hvis vi fx. ser på nøglen *cache:Movie* vil vi her få alt data, der er tilhørende alle film. Vi kan fx. også se på nøglen *cache:MovieByGenre#Fantasy* her får vi alt den data, der er tilhørende alle film med genren fantasy. På denne måde bruger vi Redis til at aflaste vores Neo4j servere. Det vil altså også sige, at vi i Redis gemmer flere strenge, eftersom en bruger kan bede om al data på både film, serier og disse kategoriseret efter deres genre. I vores tilfælde bliver der oprettet en streng igennem Redis, første gang en bruger kalder API'et for at få al data, der tilhører alle film. Hvis mere end en bruger ønsker at få al data, der tilhører alle film, vil strengen i Redis blive opdateret, hver gang en ny bruger modtager et svar. Grunden til dette er, at der ikke eksisterer en streng, der indeholder al data tilhørende alle film, før den første bruger har fået svar og derfor kan vi først returnere den pågældende streng, når en bruger ønsker at se al data, der tilhører alle film, når strengen faktisk eksisterer. Desuden opdaterer Redis hhv. den streng, der indeholder alle film og den streng, der indeholder alle film af en bestemt genre, hver gang der bliver oprettet en ny film med en bestemt genre. Det samme sker for serier.

Litteratur

- [1] IBM. Cap theorem. <https://www.ibm.com/cloud/learn/cap-theorem>, 2021. [Online; accessed 31-May-2021].
- [2] Neo4j Staff. Storing media files in neo4j? <https://community.neo4j.com/t/storing-media-files-in-neo4j/10475>, 2019. [Online; accessed 31-May-2021].
- [3] Paul Gillin. Neo4j gives its graph database a major enterprise facelift. <https://siliconangle.com/2020/02/04/neo4j-gives-graph-database-major-enterprise-facelift/>, 2020. [Online; accessed 31-May-2021].
- [4] PostgreSQL. What is postgresql? <https://www.postgresql.org/about/>, 2021. [Online; accessed 30-May-2021].